FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (fjärde avdelningen)
den 24 juni 1998 *

I mål T-596/97,

Dalmine SpA, aktiebolag bildat enligt italiensk rätt, Dalmine (Italien), företrätt av advokaten Fabrizio Aross, Milano, och Rachel Brandenburger, solicitor, delgivningsadress: advokatbyrån Elvinger, Hoss et Prussen, 2, Place Winston Churchill, Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Kirsi Leivo och Richard Lyal, båda rättstjänsten, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av artiklarna 2 och 4 i kommissionens beslut C(97) 3036 av den 6 oktober 1997 i ett förfarande för tillämpning av artikel 11.5 i förordning nr 17 (IV/35.860 — stålrör),

meddelar

* Rättegångsspråk: engelska.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden P. Lindh samt domarna K. Lenaerts och J. D. Cooke,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Bakgrund till tvisten

1 Sökanden är ett aktiebolag bildat enligt italiensk rätt som producerar stålrör. Techint BV äger 47 procent av aktierna i bolaget. Techint BV är i sin tur ett helägt dotterbolag till Siderca Saic, ett bolag bildat enligt argentinsk rätt som producerar stålrör och har sitt säte i Buenos Aires (Argentina) (nedan kallat Siderca). Enligt kommissionen ägs Siderca av holdingbolaget Techint Group, San Faustin NV, som har sitt säte i Curaçao (Antillerna). Techint Group uppges också ha säte i Buenos Aires, på samma adress som Siderca.

2 I samband med en undersökning av vissa uppgifter om förekomsten av avtal eller samordnade förfaranden mellan producenter av stålrör och av dessa avtals fören-

lighet med artikel 85 i fördraget inspekterade kommissionen den 13 februari 1997 med sökandens samtycke dennes lokaler. I skrivelse av den 4 april 1997 besvarade sökanden ett antal frågor som kommissionen hade ställt vid denna inspektion.

3 Genom skrivelse av den 22 april 1997 begärde kommissionen med stöd av artikel 11 i rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, Första förordningen om tillämpning av fördragets artiklar 85 och 86 (EGT L 13, s. 204; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8, nedan kallad förordning nr 17), upplysningar av sökanden och "ägarkoncernen Techint-Siderca". Totalt rörde det sig om tolv frågor. Sökanden besvarade denna begäran genom skrivelse av den 29 maj 1997.

4 Kommissionen ansåg att sökanden och "ägarkoncernen Techint-Siderca" inte hade besvarat alla frågor eller hade lämnat ofullständiga svar och tillsände dem därför en ny begäran, daterad den 12 juni 1997, i vilken de anmodades att lämna de begärda upplysningarna. Sökanden lämnade ytterligare upplysningar i skrivelse av den 11 juli 1997.

5 Kommissionen var av den uppfattningen att de upplysningar som lämnats med avseende på fyra av frågorna fortfarande var ofullständiga och fattade därför den 6 oktober 1997 beslut C(97) 3036 i ett förfarande för tillämpning av artikel 11.5 i förordning nr 17 (IV/35.860 — stålrör) (nedan kallat det ifrågasatta beslutet), som delgavs sökanden den 7 oktober 1997. I det ifrågasatta beslutet angav kommissionen att sökanden hade lämnat ofullständiga uppgifter beträffande frågorna 1 b, 3 b och 8 och att Techint-Sidercakoncernen hade lämnat ofullständiga uppgifter beträffande fråga 2.

6 Det ifrågasatta beslutet har följande lydelse:

"Articolo 1

Entro trenta giorni dalla data di notifica della presente decisione:

— Dalmine S. p. A. è tenuta a fornire le informazioni indicate nelle domande n° 1, lettera b), n° 3, lettera b), n° 8, formulate nell'allegato 1 alla presente decisione;

— Techint Group e SIDERCA Saic sono tenuti a fornire le informazioni indicate nella domanda n° 2 formulata nell'allegato 1 alla presente decisione.

Articolo 2

Qualora Dalmine S. p. A., Techint Group e SIDERCA Saic non forniscano le informazioni richieste nei termini e secondo le modalità indicati nell'articolo 1, viene inflitta a ciascuno di loro una penalità di mora di 1.000 ECU per ogni giorno di ritardo a decorrere dal termine loro assegnato dall'articolo 1.

La società Dalmine S. p. A. è responsabile in via solidale per il pagamento delle penalità di mora inflitte a Techint Group ed a SIDERCA Saic.

Articolo 3

Gli allegati 1 e 2 fanno parte integrante della presente decisione.

Articolo 4

Sono destinatarie della presente decisione:

— Dalmine S. p. A., Piazza Caduti 6 luglio 1944, n° 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)

— Techint Group, Av. L. N. Alem 1067, Buenos Aires (Argentina)
c/o Dalmine S. p. A., Piazza Caduti 6 luglio 1944, n° 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)

— SIDERCA Saic, Av. L. N. Alem 1067, Buenos Aires (Argentina)
c/o Dalmine S. p. A., Piazza Caduti 6 luglio 1944, n° 1, I-24044 DALMINE (Bergamo)

Contro la presente decisione può essere proposto, nei termini previsti dall'articolo 173 del trattato CE, un ricorso al Tribunale di Primo Grado delle Comunità Europee.

Conformemente all'articiolo 185 del trattato CE, il ricorso non ha effetto sospensivo."

("Artikel 1

Inom 30 dagar från delgivningen av detta beslut skall

— Dalmine SpA lämna de upplysningar som begärs i frågorna 1 b, 3 b och 8 i bilaga 1 till detta beslut, och

— Techint Group och SIDERCA Saic lämna de upplysningar som begärs i fråga 2 i bilaga 1 till detta beslut.

Artikel 2

Om Dalmine SpA, Techint Group och SIDERCA Saic inte lämnar de begärda upplysningarna inom den föreskrivna tidsfristen och på det sätt som anges i artikel 1, skall var och en av dem föreläggas ett vite om 1 000 ecu för varje dag som tidsfristen i artikel 1 överskrids.

Bolaget Dalmine SpA skall solidariskt med Techint Group och SIDERCA Saic ansvara för de viten som dessa föreläggs.

Artikel 3

Bilagorna 1 och 2 ingår i detta beslut.

Artikel 4

Detta beslut är riktat till:

— Dalmine SpA, Piazza Caduti 6 luglio 1944, nr 1, I-24044 DALMINE (Bergamo),

— Techint Group, av. L. N. Alem 1067, Buenos Aires (Argentina) c/o Dalmine SpA, Piazza Caduti 6 luglio 1944, nr 1, I-24044 DALMINE (Bergamo),

— SIDERCA Saic, av. L. N. Alem 1067, Buenos Aires (Argentina) c/o Dalmine SpA, Piazza Caduti 6 luglio 1944, nr 1, I-24044 DALMINE (Bergamo).

Talan mot detta beslut kan väckas vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt enligt de villkor som föreskrivs i artikel 173 i EG-fördraget.

I enlighet med artikel 185 i EG-fördraget skall en sådan talan inte hindra beslutets verkställighet.")

7 I skrivelse av den 7 november 1997 besvarade sökanden "alle ulteriori questioni sollevate dalla Commissione in relazione alle domande citate" ("alla de ytterligare frågor i begäran som kommissionen har gjort gällande") samtidigt som bolaget underströk att det ansåg att det redan hade lämnat fullständiga svar på frågorna 1 b, 3 b och 8. I skrivelse av den 19 november 1997 erkände kommissionen mottagandet av denna skrivelse.

8 Genom en ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 17 december 1997 väckte sökanden denna talan.

Parternas yrkanden

9 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara artiklarna 2 och 4 i det ifrågasatta beslutet, i den mån dessa berör sökanden, samt

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

10 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— avvisa talan,

— i andra hand ogilla talan, samt

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Upptagande till sakprövning

11 Enligt artikel 111 i rättegångsreglerna kan förstainstansrätten, om det är uppenbart att talan inte kan tas upp till prövning, fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling.

12 I detta fall anser förstainstansrätten att det finns tillräckligt med uppgifter i ansökan och svaromålet samt i bilagorna till dessa. Det finns således ingen anledning att fortsätta det skriftliga förfarandet eller att inleda det muntliga förfarandet.

Parternas argument

13 Sökanden har åberopat fyra grunder till stöd för sina yrkanden, vilka framförs som alternativa i förhållande till varandra i enlighet med den ordning i vilken de har framställts i ansökan.

14 Den första grunden avser åsidosättande av väsentliga formkrav, maktmissbruk och överträdelse av fördraget och reglerna om dess tillämpning. Sökanden har i detta avseende uppgivit att kommissionen inte har befogenheter att rikta en begäran om upplysningar till tredje parter genom ett beslut med stöd av artikel 11.5 i förordning nr 17, som delges sökanden, och att begära att sökanden skall översända beslutet till de tredje parter som det är riktat till, i detta fall Siderca och Techint Group.

15 Den andra grunden avser också åsidosättande av väsentliga formkrav, maktmissbruk och överträdelse av fördraget och reglerna om dess tillämpning. Sökanden har i detta avseende framhållit att kommissionen inte är behörig att förelägga bolaget viten med stöd av artikel 16.1 c i förordning nr 17 och följaktligen inte heller är behörig att fastställa att bolaget skall vara solidariskt ansvarig om Siderca och/eller Techint Group underlåter att lämna de upplysningar som begärs i det ifrågasatta

beslutet. Kommissionen har inte heller befogenheter att använda ett sådant vite för att tvinga sökanden att översända en kopia av det ifrågasatta beslutet till Siderca och/eller Techint Group.

16 Den tredje grunden avser en överträdelse av artikel 190 i fördraget. Sökanden har således gjort gällande att det ifrågasatta beslutet är inkonsekvent, motstridigt och bristfälligt motiverat. Sökanden har påpekat att medan kommissionen betraktar Siderca, Techint Group och sökanden som ett enda företag vad avser delgivningen av begäran om upplysningar, betraktar kommissionen dem som separata bolag vad beträffar ansvarsfrågan och vitesföreläggandet. Sökanden anser även att motiveringen i det ifrågasatta beslutet av kommissionens rätt att ålägga sökanden att översända beslutet till de andra personer som detta var riktat till är bristfällig.

17 Den fjärde grunden avser åsidosättande av väsentliga formkrav och överträdelse av fördraget samt reglerna om dess tillämpning. Sökanden har i detta avseende gjort gällande att kommissionen i det ifrågasatta beslutet avser att fastställa vitesbeloppet till ett högre belopp än vad som är tillåtet enligt artikel 16.1 i förordning nr 17. Sökanden har således påpekat att det i artikel 2 i det ifrågasatta beslutet föreläggs ett vitesbelopp om totalt 3 000 ecu om dagen, trots att detta belopp, i den mån kommissionen betraktar sökanden, Techint Group och Siderca som ett enda företag, enligt artikel 16.1 i förordning nr 17 inte får överstiga 1 000 ecu.

18 Sökanden har uppgivit att den genom skrivelsen av den 7 november 1997 har lämnat de ytterligare upplysningar som begärs i det ifrågasatta beslutet, i syfte att samarbeta med kommissionen i den undersökning som denna leder. Sökanden har av erkännandet av mottagandet av bolagets skrivelse av den 7 november 1997, som kommissionen skickade den 19 november 1997, och av kommissionens passivitet

efter detta datum dragit slutsatsen att kommissionen nu anser att sökanden har lämnat ett fullständigt svar på frågorna 1 b, 3 b och 8.

19 Kommissionen har till att börja med påpekat att sökanden inte har yrkat att artikel 1 i det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras och att sökanden inte heller har ifrågasatt den del av beslutet som avser det vite som sökanden skulle föreläggas om den inte lämnade de begärda uppgifterna. Talan avser således dels den omständigheten att det ifrågasatta beslutet delgavs Techint Group och Siderca på sökandens adress, dels den omständigheten att det i det ifrågasatta beslutet fastställs att sökanden solidariskt med Techint Group och Siderca skall ansvara för de viten som dessa föreläggs.

20 Vidare har kommissionen, utan att formellt framföra någon invändning om rättegångshinder i den mening som avses i artikel 114 i rättegångsreglerna, bestridit att talan kan upptas till sakprövning, i den mån den avser ogiltigförklaring av artiklarna 2 och 4 i det ifrågasatta beslutet.

21 Kommissionen menar att i den mån talan rör giltigheten av artikel 2 i det ifrågasatta beslutet är den knappast välbetänkt och i alla händelser för tidigt väckt, eftersom artikeln inte innebär någon skyldighet eller något ansvar som skulle kunna verkställas på sökandens bekostnad, och för övrigt inte heller på Techint Groups eller Sidercas bekostnad. Kommissionen har förklarat att den ännu inte slutgiltigt har förelagt vitet i fråga, i enlighet med bestämmelserna i förordning nr 17. I dessa bestämmelser anges de olika skeden som skall följas i förfarandet för att erhålla upplysningar. Förfarandet skall enligt artikel 11.3 i förordning nr 17 inledas med en begäran om upplysningar, vilken sedan, för det fall ett företag inte lämnar de begärda upplysningarna inom den tidsfrist som har fastställts av kommissionen eller lämnar ofullständiga uppgifter, skall följas av ett beslut enligt artikel 11.5 i förordning nr 17 med en begäran om att upplysningarna skall lämnas. Enligt

kommissionen skall i detta beslut anges vilka upplysningar som begärs, fastställas en lämplig tidsfrist inom vilken upplysningarna skall lämnas och anges de påföljder som avses i artiklarna 15.1 b och 16.1 c samt upplysas om rätten att få beslutet prövat av domstolen.

22 Kommissionen skulle således med stöd av artikel 16.1 c i förordning nr 17 kunna förelägga ett vite om 50—1 000 ecu om dagen, antingen i beslutet med begäran om att upplysningarna skall lämnas eller i ett senare beslut. Ett sådant vitesföreläggande skulle emellertid inte få någon omedelbar verkan. För att ett vitesföreläggande skall bli verkställbart krävs det att vitesbeloppet fastställs i ett nytt beslut med stöd av artikel 16 i förordning nr 17. Endast detta andra beslut är verkställbart. Följaktligen är det först när detta andra beslut fattas som formkraven i förordning nr 17 måste vara uppfyllda. Kommissionen skall då skicka ett meddelande om anmärkningar till företaget, i vilket det anges att detta inte har lämnat de begärda upplysningarna, ordna förhör med företaget samt samråda med rådgivande kommittén (se domstolens dom av den 21 september 1989 i de förenade målen 46/87 och 227/88, Hoechst mot kommissionen, REG 1989, s. 2859, punkt 51—58; svensk specialutgåva, häfte 10).

23 I ett beslut som fattas med stöd av artiklarna 11.5 och 16.1 i förordning nr 17 har följaktligen enligt kommissionen en sådan bestämmelse som artikel 2 i det ifrågasatta beslutet endast en förberedande karaktär, vilken på sätt och vis tjänar som en varning till det berörda företaget.

24 För övrigt har kommissionen framhållit att, eftersom ett meddelande om anmärkningar inte är någon rättsakt mot vilken talan kan föras med stöd av artikel 173 i fördraget, finns det ännu starkare skäl för att artikel 2 i det ifrågasatta beslutet, som i förfarandet ligger före meddelandet om anmärkningarna, inte kan vara någon rättsakt mot vilken talan kan föras.

25 I den mån talan rör artikel 4 i det ifrågasatta beslutet, har kommissionen anmärkt att denna artikel inte berör sökanden, eftersom den i praktiken inte kan medföra några följder för denna, oavsett huruvida delgivningen med Techint Group och Siderca skall anses vara giltig.

26 Kommissionen har till att börja med uppgivit att den delgav Techint Group och Siderca det ifrågasatta beslutet på vad den anser vara deras adress inom gemenskapen, det vill säga sökandens registrerade säte. Vidare har kommissionen uppgivit att om man kommer fram till att den ifrågasatta delgivningen är giltig, skulle det förhållandet att de upplysningar som i det ifrågasatta beslutet har begärts av Techint Group och Siderca inte har lämnats inte i praktiken få några följder för sökanden innan det skriftliga förfarande som beskrivits ovan i punkt 22 har slutförts och beslutet har fattats i vilket vitet för Techint Group och Siderca slutgiltigt fastställs. Slutligen menar kommissionen att om man kommer fram till att delgivningen är ogiltig, skulle Techint Group och Siderca inte vara skyldiga att lämna de begärda upplysningarna, vilket inte heller skulle få några följder för sökanden. Sökanden skulle nämligen inte kunna bli solidariskt ansvarig, om kommissionen inte kan förelägga Techint Group och Siderca viten.

Förstainstansrättens bedömning

27 Av sökandens argument framgår att denne i huvudsak yrkar att artikel 2 i det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras, i den mån det däri fastslås att sökanden skall vara solidariskt betalningsansvarig för Techint Groups och Sidercas viten, och att artikel 4 i det ifrågasatta beslutet skall ogiltigförklaras, i den mån sökandens adress har angivits som delgivningsadress för Techint Group och Siderca.

28 Det framgår också att sökanden inte yrkar ogiltigförklaring av artikel 1 i det ifrågasatta beslutet, i vilken denne åläggs att lämna de upplysningar som begärs i frågorna 1 b, 3 b och 8, vilka återfinns i bilaga 1 till ansökan.

29 Vad beträffar artikel 2 i det ifrågasatta beslutet, skall det erinras om att enligt artikel 173 i fördraget kan talan om ogiltigförklaring väckas mot rättsakter från rådet och kommissionen som inte är rekommendationer eller yttranden. Syftet med denna möjlighet att väcka talan är att i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 164 i fördraget säkerställa att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning av fördraget och det skulle strida mot detta syfte att tolka villkoren för att uppta en talan till sakprövning restriktivt genom att begränsa denna möjlighet till endast de kategorier av rättsakter som anges i artikel 189 i fördraget. Det är således sakinnehållet som är av betydelse för att bestämma om ifrågasatta åtgärder utgör rättsakter i den mening som avses i artikel 173 i fördraget. Enligt fast rättspraxis är rättsakter som medför bindande rättsverkningar som kan påverka sökandens intressen genom att väsentligt förändra dennes rättsliga ställning sådana rättsakter som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring i den mening som avses i artikel 173 i fördraget (se domstolens dom av den 11 november 1981 i mål 60/81, IBM mot kommissionen, REG 1981, s. 2639, punkterna 8 och 9; svensk specialutgåva, häfte 6).

30 Vidare sker enligt rättspraxis fastställandet av viten med stöd av artikel 16 i förordning nr 17 med nödvändighet i två led. Genom ett första beslut, som åsyftas i artikel 16.1, förelägger kommissionen ett vite om ett visst antal beräkningsenheter om dagen, räknat från den dag som kommissionen anger i beslutet. Detta beslut kan inte verkställas, eftersom det inte innehåller någon uppgift om det fastställda totala vitesbeloppet. Detta belopp kan endast slutgiltigt fastställas i ett nytt beslut (se domen i det ovannämnda målet Hoechst mot kommissionen, punkt 55).

31 Eftersom det beslut som åsyftas i artikel 16.1 i förordning nr 17, i vilket det föreläggs ett vite om ett visst antal beräkningsenheter om dagen, räknat från den dag som kommissionen anger i beslutet, inte medför några bindande rättsverkningar, är det inte någon rättsakt mot vilken talan kan föras.

32 Detta beslut utgör i själva verket endast ett led i det förfarande vid vars slut kommissionen eventuellt kommer att fatta ett beslut i vilket det totala vitesbeloppet slutgiltigt fastställs, vilket följaktligen är verkställbart. Kommissionen måste dock uppfylla vissa formkrav innan den kan fatta detta sista beslut. Den skall skicka ett meddelande om anmärkningar till det berörda företaget, ordna ett förhör med detta och samråda med Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor, så att både företaget och den rådgivande kommittén på ett ändamålsenligt sätt kan uttrycka sina åsikter om de uppgifter som kommissionen tagit fasta på för att förelägga vitet och för att fastställa det slutgiltiga vitesbeloppet (se domen i det ovannämnda målet Hoechst mot kommissionen, punkt 56).

33 I detta fall föreläggs det i artikel 2 i det ifrågasatta beslutet viten om 1 000 ecu om dagen för varje dag som den tidsfrist om 30 dagar, som skall beräknas från dagen för delgivningen av det ifrågasatta beslutet, överskrids. Det beslut som den artikeln innehåller är således ett beslut att förelägga ett vite med stöd av artikel 16.1 i förordning nr 17 och inte ett beslut i vilket det totala vitesbeloppet slutgiltigt fastställs.

34 Artikel 2 i det ifrågasatta beslutet medför följaktligen inte några bindande rättsverkningar på grund av att den innehåller vitesföreläggande.

35 Artikeln medför inte heller några bindande rättsverkningar på grund av att det i andra punkten fastslås att sökanden solidariskt med Techint Group och Siderca skall ansvara för de viten som dessa föreläggs. Endast en formell upprepning av

denna punkt i ett eventuellt senare beslut, i vilket de totala vitesbeloppen slutgiltigt fastställs, skulle kunna medföra bindande rättsverkningar. Innan ett sådant beslut fattas måste emellertid vissa formkrav vara uppfyllda (se ovan punkt 32).

36 Yrkandena avseende artikel 2 i det ifrågasatta beslutet avser således inte ett beslut mot vilket talan kan föras. Det är därför uppenbart att de skall avvisas.

37 Vad beträffar yrkandena avseende artikel 4 i det ifrågasatta beslutet, skall det erinras om att enligt artikel 191.3 i fördraget skall sådana beslut som de som är i fråga i detta fall "delges dem som de riktar sig till och bli gällande genom denna delgivning".

38 Det framgår av rättspraxis att denna ordning inte kan ändras genom artikel 4 i det ifrågasatta beslutet, vilket innebär att denna artikel inte kan medföra några nackdelar för sökanden (se domstolens dom av den 14 juli 1972 i mål 48/69, ICI mot kommissionen, REG 1972, s. 619, punkt 36—38; svensk specialutgåva, häfte 1).

39 Eventuella felaktigheter i förfarandet för delgivning av ett beslut berör inte den ifrågavarande rättsakten och kan alltså inte medföra att den blir ogiltig. Förvisso kan under vissa omständigheter sådana felaktigheter medföra att tidsfristen för att väcka talan inte börjar löpa, eftersom det i artikel 173 femte stycket i fördraget föreskrivs att tidsfristen för att väcka talan om ogiltigförklaring av kommissionens

enskilda rättsakter börjar löpa den dag då sökanden delges beslutet eller, om så inte sker, den dag då denne får kännedom om beslutet (se domen i det ovannämnda målet ICI mot kommissionen, punkt 39—41). Detta är dock inte fallet i förevarande mål, där det är ostridigt att sökanden har delgivits det ifrågasatta beslutet och har utnyttjat sin rätt att väcka talan inom den föreskrivna tidsfristen.

40 Under sådana omständigheter medför således inte endast den omständigheten att kommissionen i artikel 4 i det ifrågasatta beslutet har angivit sökandens adress som Techint Groups och Sidercas delgivningsadress att sökanden blir skyldig att översända beslutet till dem. Om, såsom sökanden har gjort gällande, delgivningen av det ifrågasatta beslutet med Techint Group och Siderca på sökandens adress skulle anses vara felaktig, blir beslutet helt enkelt inte gällande för dem.

41 Vad beträffar att sökanden, enligt artikel 2.2 i det ifrågasatta beslutet, skall vara solidariskt betalningsansvarig för de viten som Techint Group och Siderca föreläggs, är det tillräckligt att erinra om att denna punkt inte medför några bindande rättsverkningar (se ovan punkt 35).

42 Härav följer att frågan huruvida det har förekommit felaktigheter vid delgivningen av det ifrågasatta beslutet med Techint Group och Siderca inte är relevant i detta mål. Den frågan skulle i själva verket enbart vara relevant vid en bedömning av om det ifrågasatta beslutet giltigt har delgivits Techint Group och Siderca och i förekommande fall vid fastställandet av dagen för inledandet av den tidsfrist som de hade för att väcka talan mot det ifrågasatta beslutet med stöd av artikel 173 i fördraget.

43 Följaktligen har sökanden inte något intresse av att försöka få artikel 4 i det ifrågasatta beslutet ogiltigförklarad på grund av att sökandens adress anges som Techint Groups och Sidercas delgivningsadress i denna artikel.

44 Det är därför uppenbart att yrkandena avseende ogiltigförklaring av artikel 4 i det ifrågasatta beslutet, på grund av att sökandens adress anges som delgivningsadress för Techint Group och Siderca i artikeln, skall avvisas.

45 Av vad som har anförts ovan följer att det är uppenbart att talan skall avvisas i sin helhet, i enlighet med artikel 111 i rättegångsreglerna.

Rättegångskostnader

46 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (fjärde avdelningen)

följande beslut:

1) Talan avvisas.

2) Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.

Luxemburg den 24 juni 1998

H. Jung

Justitiesekreterare

P. Lindh

Ordförande